

ulykkelige ved Vestkystforholdene, at Sandet flytter sig, og at man ikke til Stadighed kan være vis paa at finde sig tilstrækkelige Kendinger paa Land for Sejladsen. Saaledes flytter Løbet ved Nymindegab sig aarligt, og man maa bestandig flytte det tilbage ved en Sandpumpe til det Sted, hvor Gennemskæringen en Gang fandt Sted. Det er nu af Vigtighed at opnaa det samme ved Thyborøn; hvilke Midler, der skal anvendes dertil, maa de Sagkyndige afgøre, men det synes rimeligt, at man for en saa betydelig Sum, som Havnen ved Skagen vil koste, maatte kunde skabe langt bedre Tilstande ved Thyborøn og Nymindegab, end de der kunne resultere af et Anlæg ved Skagen. For Øjeblikket er der allerede, saavidt jeg ved, et godt Indløb ved Thyborøn, idet der stadig er 10—11 Fod Vand over Barren, hvilket kan være ret tilfredsstillende for Kutterfiskeriet. Men det er som sagt af Vigtighed, at man bekoster saa meget paa Løbet, at man med Sikkerhed kan gaa ud fra, at det er nogenlunde fast. Har man blot det, saa har man inden for Løbet Limfjorden med tilstrækkelige Havne for Fiskeriet og flere Byer med Jernbanepunkter for Transporten af Fangsten.

Jeg kan derfor ikke nægte, at Havnen ved Skagen staar for mig som det, vi sidst maa komme til. Først og fremmest maa man dække Kysten med Moler; og dernæst maa man søge de Steder, hvor man med Rimelighed kan skabe et Indløb for Kutterne, der drive det store Frihavsfiskeri, nemlig ved Ringkøbing og Thyborøn. Endnu skal jeg kun tilføje ligesom det ærede Medlem for Hjørring 3die Valgkreds (Jungersen), at det vil være forholdsvis billigt og let at skabe en lille Fiskerihavn oppe ved Hirtshals ved at bygge endnu en Mole, som den der allerede er der. Det har vist sig, at den kan staa, og ved dens Yderende kan det dybe Vand vedligeholde sig, og der er al Sandsynlighed for, at vi der kunne faa en Fiskerihavn, som vilde være til langt større Nytte end den ny Havn ved Skagen. Ved denne Havn ved Skagen vil der, det fastholder jeg, spares meget lidt for Kutterfiskerne, som søge ind der i Stedet for til Frederikshavn. De ville ofte alligevel foretrække at gaa til Frederikshavn. Endelig vil jeg anføre, at naar Vejrforholdene ere saadanne, at man vanskelig kan komme ud at fiske fra Frederikshavn, vil Forholdene være akkurat ligesaadanne ved Skagen, kan man ikke komme ud det ene Sted, kan man heller ikke komme ud det andet. Saa er der anført, at Fisker-

skulde tage Skade af Sejladsen til Frederikshavn, men det modbevises ganske simpelt derved, at de svenske Fiskere, som fiske deroppe, meget godt kunne føre deres Fisk hjem til deres egne Afskibningssteder uden Skade.

Naar man nu gaar til at anlægge en Havn ved Læssø, og der allerede er Havn ved Anholt og de andre Steder omkring ved Kysten; forekommer det mig, at der foreløbigt er gjort saa rigeligt for Fiskerne i Kattegat, at der var Grund til nu at gaa ud paa Vestkysten af Jylland, til den 40 Mile lange Kyststrækning der og søge at imødekomme de Krav, der stilles af denne Befolkning, som fra Arilds Tid have drevet Fiskeri til Støtte for sig selv og Samfundet, og som først og fremmest trænger til Støtte. Hermed skal jeg anbefale det paagældende Udvalg at overveje, om ikke disse Bemærkninger fortjene nogen Hensyntagen.

Alfred Christensen: Ærede Medlemmer, der overværede Forhandlingerne om Vestkysthavnesagen for 6 Aar siden, ville mindes, at Folketinget den Gang var saa nogenlunde enigt om, at nu var Tidspunktet kommet til at der blev lavet en Havn paa Vestkysten, og at det var uforsvarligt at unddrage Fiskeribefolkningen denne Støtte paa den store og aabne Kyst. Man vil erindre, at der var Tale om en Havn ved Sandnæshage, og endvidere vil det erindres, hvorledes Forslaget løb ud i Sandet, og hvorledes der kom en Kommission i Stedet for en Havn. De ville ogsaa mindes, om ikke fra Forhandlingen der, saa fra Læsningen af gode Skrifter, et gammelt Ord, der siger: „Den Gang en vis Mand vilde at der intet skulde ske, bragte han i Verden ind den første Komite“. Og maaske man vil være onskabsfuld nok til at bringe dette Ord til Anvendelse paa denne Kommissions i øvrigt i mange Retninger fortrinlige Arbejde. Det vilde være med stor Urette, om man vilde sige, at der ikke var sket noget paa Basis af denne Kommissions Arbejde. Man kan tilbage til dens Arbejder føre en hel Række Havneforslag, der siden have sat Frugt og enten ere eller vilde blive til Virkelighed og til effektive Fiskerihavne. Jeg vil minde om, at der siden den Tid er lavet eller vedtaget Vestkysthavne paa Østkysten, i det indre Kattegat ved Gilleleje, paa Anholt og Læssø og nu kommer som den sidste Frugt af Vestkysthavnekommissionen ogsaa den paa Skagen.